

מדוע מימן אירגון-קניות של המושבים את יחידת המושב של תבורי * הקבלן מספר על בתי המפכ"ל

הווילות שגל תבורי

ברחוב סוקולוב 16 בבאר-שבע ניצבת וילה מהודרת, מוקפת עצים וגדרי-אבנים. בוילה מתגורר עובד בכיר של מפעלי ים-המלח, ששכר את הווילה בשנת 1971, זמן קצר אחרי גמר הבנייה. בונה הווילה ובעליה הוא מפכ"ל המישר, טרה, חיים תבורי. הווילה הנאה נבנתה עבורו עלידי קבלן-המישנה אברהם אורי-ליצקי, שבנה עבורו גם את הווילה שבמושב מסלול (העולם הזה 2077).

תבורי קיבל את המיגרש מעיריית באר-שבע שהעניקה אחרי מילחמת ששת-הימים, מיגרש גם לאלוף ישעיהו גביש. העירייה החליטה לאפשר למפקד פיקוד-הדרום גביש, ולמפקד המחוז הדרומי של המישר טרה תבורי, לבנות להם בתים ראויים בעיר הדרום, והקצתה להם מיגרשים כמעט ללא תמורה. במשך שנים אחדות לא גיבנה דבר על המיגרש. אחרי-כך החל תבורי בונה במקום את ביתו הפרטי, באמצעות אורליצקי. גביש החזיר את המיגרש לעירייה כשעזב את באר-שבע ועבר לגור בתל-אביב. תבורי נשאר בעלי המיגרש, כשעזב את באר-שבע ועבר לירושלים. אורליצקי מסרב לגלות כמה קיבל תמורת בניית הווילה המהודרת. ששיטחה כ-150 מ"ר. הוא מצוין כי לא רצה להרוויח

אצל תבורי, שהוא ידידו מזה שנים רבות, וקיבל רק את מחיר עלות הבנייה. אורליצקי בנה גם את הווילה של עופר תבורי במושב מסלול. לדבריו קיבל תמורת הבנייה סכום של 130 אלף לירות, מזה 80 אלף לירות מן המושב ו-50 אלף מתבורי עצמו. שטח הווילה במסלול, לדבריו, 140 מטר מרובע. המחיר שקיבל היה נמוך. אבל אורליצקי הסתפק במחיר שבו לא הרוויח. לכל הדעות: 130 אלף לירות לווילה של 140 מטר מרובע! מדוע היה לאורליצקי עניין להפסיד על בניית הבית עבור תבורי?

אורליצקי סיפר כי הוא ידידו הקרוב של תבורי. אך לא רק הוא. יעקב חלפון, איש-העסקים מן הדרום, אף הוא ידיד טוב של תבורי. חלפון היה גם שותף לעסקיו של אורליצקי, אסכי. לדבריו אין הוא שותף שלו כיום ואין לו כל קשר לבניית הווילות של תבורי. אבל חלפון יודע לספר רבים עד כמה תבורי הגון וישר, וכי יש קצינים בכירים במיטרה המתנכלים לו סתם כך.

תבורי עצמו רואין ביום השישי האחרון בעיתון דבר, ואמר שם: „התחלנו לבנות את הבית, והו בית צנוע בן 58 מטר, ומאחר שבני לא קיבל תקציב-בנייה כמי

קובל, זכה בהלוואה מן המושב כמקובל ובריבית מלאה. בניית הבית תעלה כ-80 אלף לירות, וכל הזמן אנחנו משקיעים ואף-נכנסנו לחובות בעיקבות בניית הבית.“ גירסתו של תבורי מנוגדת לחלוטין לדבריהם של אורליצקי ואנשי המושב. זוהי רק אחת משפע הגירסות שהופצו מאז פירסם העולם הזה את הפרשה לראשונה. דוגמה קטנה נוספת לגירסה סותרת: תבורי ואנשי מושב מסלול טוענים עתה, כי לא המפכ"ל התקבל כחבר למושב אלא בנו. עופר, וכי הרישום בברטניס המושב של שמו של חיים תבורי היה טעות. העיתון דבר הביא ביום השישי האחרון ציטטות מראיון שנערך עם חיים תבורי לפני שנה באותו עיתון. בראיון סיפר תבורי כי רכש במושב מסלול יחידת-משק, וכי הוא עתיד להשתתף במושב אחרי פרישתו מן הי-מיטרה.

מדוע שילם אירגון-הקניות של המושבים את כל ההוצאות על יחידת-המשק של תבורי? למושב מסלול אושרו עלידי הסוכנות 60 יחידות-משק בלבד. היחידה האחרונה שאושרה מבין ה-60 היא של מיקרת דומה במיקצת לזה של תבורי. זהו מיקרהו של יצחק עזרא, מנהל חברת חושבי הנגב. עזרא אושר כמועמד במושב, במיסגרת מיכסת ההתיישבות המאושרת. קיבל מייד ממשרד-השיכון את הסכום של 110 אלף לירות תקציב בנייה בבת-יישובות.

הבית נמצא עתה בשלבי בנייה סופיים. עזרא קיבל אישור מן המושב לדחות את מגוריו במקום למשך שנה. תבורי קיבל במושב את היחידה מיספר 61 שאינה מאושרת עלידי הסוכנות, וכשאין אישור התיישבותי של הסוכנות, אין מישרד-השיכון מציא את התקציב לבנייה. מנהל האגף-לאיכלוס במישרד-השיכון בנגב, גד צור, אישר כי רק על סמך אישור-בכתב של הסוכנות על כך שבונה הבית הוא חבר-מושב רישמי, משולם הכסף.

מועמדות

ארוכה

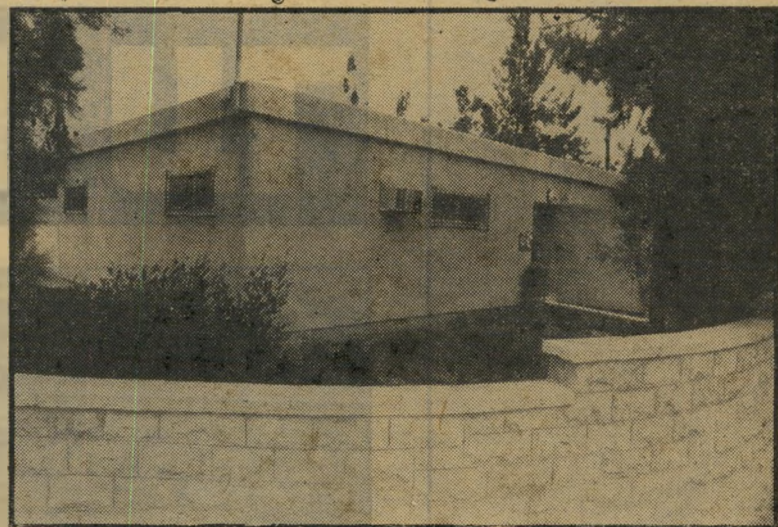
כיוון שתבורי קיבל מן המושב, בי-השפעת אירגון-הקניות יחידה ללא אי-שור התיישבותי, אי-אפשר לתת לו את הכסף של מישרד-השיכון. אירגון-הקניות מצא, אפוא, לנכון לממן את הוצאות הי-בנייה. אגב, על אחד הצ'קים ששילם המושב לקבלן אורליצקי נכתב „ג.מ.ח“ (גמילות חסד).

המושב הליוה לתבורי לא רק 80 אלף לירות עבור הקבלן. הוא הליוה לו כל הוצאה והוצאה, אפילו את מיטרה-החבר החודשיים בסך 150 לירות. החשבונות של תבורי מראים, כי המושב הליוה לו עבור הפועלים העובדים ביחידת הפרדס שניתנה לו, עבור מים, עבורות טרקטור, ואפילו רישות החלקה של תבורי, סך 18 אלף לירות. המושב פרע אפילו חוב ישן לבית-הספר אשל הנשיא, עבור תלמיד. הכוונה לבנו של חיים תבורי, עופר, שלמד בבית-הספר הזה.

חריג נוסף: תבורי התקבל כמועמד למושב בסוף שנת 1974. מאז עברו שלוש שנים, והוא עדיין מועמד. אין עדיין תקדים להארכת מועמדות למשך תקופה כזו. מועד-מד חייב להפוך חבר תוך שנה, או שהוא נפסל.

בעקבות הפירסום בעולם הזה, שהועתק עלידי שאר העיתונים, הופצו עלידי חוגי המיטרה והמושב גירסות רבות וסותרות, כדי לשטש את החריגים.

מנהל-החשבונות של המושב, שלמה טוסון, אמר תחילה לסופר הארץ (ביום החמישי שעבר) כי שמו של המפכ"ל נכתב תחילה בטעות, והשם שונה במחשב רק בסוף השנה החקלאית, כי אי-אפשר לשנות מחשב באמצע השנה. כמה ימים לאחר-מכן אמר טוסון, בשיחה מוקלטת, כי הוא נחקר

הווילה זוהי הווילה שבנה הקבלן אברהם אורליצקי עבור חיים תבורי ברחוב סוקולוב 16 בבאר-שבע. המיגרש ניתן לו מעיריית באר-שבע על-מנת שיגור בעיר, אך הבית הושכר כאשר התמנה כמפקד המחוז ועבר להתגורר בירושלים.

מספר	חברי חיים	מסכום	נכונות עור
048	חברי חיים	מסכום	נכונות עור
יחידה מחודש פודס	00000000000000000000		
יחידה מחודש פודס	00000000000000000000		
0920	צד המזרחי עבודה בפ	9000	
0920	פח נטישה בפרדס	6000	
0920	פועלים ע עליון שד	20000	75
7018	רביח חובה מושב	220	6184
7046	ציווד דחמדיד משלה נ	19193	
7820	אגרה בניה בית חבור	136113	
8022	מס מושב 5/76	15000	
		210226	סריכ

החשבון חשבוננו של חיים תבורי מחודש מאי 1976. החשבון מראה כי המושב שילם במקומו עבור פועלים שעבדו בפרדס, על נטיעות בפרדס, תשלום לקבלן עליאן שהביא פועלים, ציווד תלמיד (בנו, עופר) בבית-הספר אשל הנשיא.

הקבלן זהו אברהם אורליצקי, שבנה את הווילה של תבורי בבאר-שבע ואת הווילה במושב מסלול. אורליצקי היה שותף של יעקב חלפון, ועתה הוא משמש קבלן-מישנה בחברות.

יותר מארבע שעות במיטרה וכי חושדים בו בקשרים עם מדליפי החשבונות. הוא אמר כי פתח את התיק על שמו של חיים תבורי בעת ישיבת ועד הכפר שבה נכחו גם סעיד אהל וחיים תבורי עצמו. רק כעבור כשנה אמר לו המזכיר להחליף את השם, ומייד עשה כן.

הדרום

הפרוע

באחרונה שהיתי במושב הדרום. אחרי ביקורי שם הגעתי למסקנה, שמן הראוי למנות ועדת-חקירה שתחקור את הי-מחרש ביישובי הדרום.

דרומית לרחובות, דומה שאין מדובר במדינת ישראל המוכרת. הדרום הפרוע של ישראל הוא מדינה ללא חוק. זהו מקום שבו שולטות חמולות ביד רמה ובטרור, תוך שיתוף-פעולה בין הבוסים המיפלג-תיים, הבוסים הכלכליים והמיטרה. זהו מקום שבו איש-יציבור מזהים לפי החמור-לות שאותן הם משרתים. זהו מקום שבו שוררים חוקי-מוסר שונים, שבו השוחד והקנייה של משרת-יציבור הוא שיגרה. הדרום הפרוע הוא מקום שבו הרגשתי כיאנקי הבא לעיירה בדרום ארצות-הברית, שבה מאוחדים הכל, במאמץ להסתיר מן הצפוני את מה שקורה.

המהפך הפוליטי שהעלה את הליכוד לשלטון, מאפשר חקירה כזו, שבה ניתן יהיה לברר את קשר החמולות ולגלות את המערכת שבה קשורים קשר הדוק איש-י-צמרת ועסקני-מיפלגות, שחברו יחד עם ידידיהם ראשי הבנקים, העסקים והכלכלה. זוהי מערכת העושה בדרום כבתוך-שלה כל השנה, וגורפת בטרור קולות בימי בחירות.

כדאי יהיה לבדוק כיצד פעלה המיטרה בדרום. האם השתלבה במערכת זו, ואם לא השתלבה — מדוע לא הצליחה למנוע.

יגאל לכיכ